

אָמַר רַבִּי יַעֲקֹב בַּר אִידִי, אִם אָדָם חָטָא - אָדָמָה מַה חָטְאָהּ? אֶלֶּא, אָמַר רַבִּי יַעֲקֹב בַּר אִידִי, כְּשֶׁנִּבְרָא הָאָדָם, הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ הָיוּ עֲדִים. מִלְּמַד שֶׁהַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא עָשָׂה אוֹתָם עֲדִים עַל מַה שִּׁיעֲשֶׂה הָאָדָם, שְׁלֹא יֵאמַר מִי רוֹאֵנִי, וְאוֹתָם הָעֲדִים מִפְּרִסְמִין חָטְאוּ, הֲדָא הוּא דְכִתְיִב, (איוב כ כז) יִגְלוּ שָׁמַיִם עֲוֹנוֹ וְאָרֶץ מִתְקוּמָהּ לוֹ.

וְתָנָא, בְּאוֹתוֹ הַיּוֹם שֶׁעָבַר אָדָם, הַחֲשִׁיכּוּ אוֹרָם, וְהָאָרֶץ לֹא יָדְעָה מַה לַעֲשׂוֹת, עַד שֶׁבָּא הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא וְקָלַל אוֹתָהּ עַד שֶׁהִתְעַכְבָּה בְּעֲדוּתָהּ, שְׁלֹא תוֹסִיף תַּת כַּתֵּה לְזִרְעַ וְלִקְצוֹר כְּבָרָא שׁוֹנָה, וְעַמְדָה בְּקַלְלוֹתֶיהָ, עַד שֶׁבָּא אַבְרָהָם אָבִינוּ וְנִתְבַּסֵּם הָעוֹלָם.

רַב נַחֲמָן אָמַר, עַד שֶׁבָּא נַח, שִׁפְתוֹב (בראשית ה, כט) זֶה יִנְחַמְנוּ מִמַּעֲשֵׂנוּ וּמִעֲצָבוֹן יְדִינוּ. וְלִפְיֶכָּה נִקְרָאָה עַל שְׁמוֹ, שִׁפְתוֹב (שם ט) אִישׁ הָאָדָמָה, עַל שֶׁיִּצְאָהּ מִקְלָלָתָהּ בְּשִׁבְלִיו.

אָמַר רַב נַחֲמָן בַּר יִצְחָק, אָדָם הֲרֵא שׁוֹן, כִּיּוֹן שֶׁנִּטְרַד מִגֵּן עֵדֶן, חָשַׁב שִׁמּוֹת מִיָּד, וְהָיָה בּוֹכָה וּמִתְחַנֵּן, וְשָׁב בְּתִשׁוּבָה, עַד שֶׁקָּבְלוּ הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּתִשׁוּבָה וְהָאֵרִיף יָמָיו וְקָיָם בּוֹ דְּבָרוֹ, שִׁפְתוֹב כִּיּוֹם אֶכְלֶךָ מִמֶּנּוּ, וְנִתַּן לוֹ יוֹמוֹ, שֶׁהוּא אֶלֶף שָׁנָה, לְהוֹרוֹת לְכָל הָעוֹלָם שֶׁהַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא חֲנוּן וְרַחוּם הוּא, וּמִקְבֵּל בְּתִשׁוּבָה לְשָׁבִים, וְאִינוּ חֲפִץ מֵהֶם, וְזוֹלָתִי שִׁיחִיו, שִׁפְתוֹב (יחזקאל יח לא) וְלָמָּה תִּמְוֹתוֹ בֵּית יִשְׂרָאֵל, (שם לב) וְהִשְׁיִבּוּ וְחִיו.

אָמַר רַבִּי יִצְחָק, אֲשֶׁרִיֵּהֶם הַבָּנִים שֶׁהָאָב אוֹמַר לָהֶם כֶּף! וַיִּלְהֶם לַבָּנִים שֶׁאֵינָם שׁוֹמְעִים מִמֶּנּוּ! אָמַר רַב יְהוּדָה אָמַר רַב, לֹא רָאִינוּ רַחֲמָנָת פְּרַחֲמָנוּתוֹ שֶׁל הַקְדוֹשׁ

אָמַר רַבִּי יַעֲקֹב בַּר אִידִי, אִם אָדָם חָטָא, אָדָמָה מַה חָטְאָהּ. אֶלֶּא אָמַר רַבִּי יַעֲקֹב בַּר אִידִי, כְּשֶׁנִּבְרָא הָאָדָם, הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ הָיוּ עֲדִים. מִלְּמַד שֶׁהַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא עָשָׂה אוֹתָם עֲדִים, עַל מַה שִּׁיעֲשֶׂה הָאָדָם, שְׁלֹא יֵאמַר מִי רוֹאֵנִי, וְאוֹתָם הָעֲדִים מִפְּרִסְמִין חָטְאוּ, הֲדָא הוּא דְכִתְיִב, (איוב כ כז) יִגְלוּ שָׁמַיִם עֲוֹנוֹ וְאָרֶץ מִתְקוּמָהּ לוֹ.

וְתָנָא, בְּאוֹתוֹ הַיּוֹם שֶׁעָבַר אָדָם, הַשָּׁמַיִם הַחֲשִׁיכּוּ אוֹרָם, וְהָאָרֶץ לֹא יָדְעָה מַה לַעֲשׂוֹת, עַד שֶׁבָּא הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא וְקָלַל אוֹתָהּ, עַל שֶׁהִתְעַכְבָּה בְּעֲדוּתָהּ, שְׁלֹא תוֹסִיף תַּת כַּתֵּה לְזִרְעַ וְלִקְצוֹר כְּבָרָא שׁוֹנָה, וְעַמְדָה בְּקַלְלוֹתֶיהָ, עַד שֶׁבָּא אַבְרָהָם אָבִינוּ, וְנִתְבַּסֵּם הָעוֹלָם.

רַב נַחֲמָן אָמַר, עַד שֶׁבָּא נַח, דְּכִתְיִב, זֶה יִנְחַמְנוּ מִמַּעֲשֵׂנוּ וּמִעֲצָבוֹן יְדִינוּ. וְלִפְיֶכָּה נִקְרָאָה עַל שְׁמוֹ, דְּכִתְיִב אִישׁ הָאָדָמָה, עַל שֶׁיִּצְאָהּ מִקְלָלָתָהּ בְּשִׁבְלִיו.

אָמַר רַב נַחֲמָן בַּר יִצְחָק, אָדָם הֲרֵא שׁוֹן, כִּיּוֹן שֶׁנִּטְרַד מִגֵּן עֵדֶן, חָשַׁב שִׁמּוֹת מִיָּד, וְהָיָה בּוֹכָה וּמִתְחַנֵּן, וְשָׁב בְּתִשׁוּבָה, עַד שֶׁקָּבְלוּ הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּתִשׁוּבָה, וְהָאֵרִיף יָמָיו, וְקָיָם בּוֹ דְּבָרוֹ, דְּכִתְיִב כִּיּוֹם אֶכְלֶךָ מִמֶּנּוּ, וְנִתַּן לוֹ יוֹמוֹ, שֶׁהוּא אֶלֶף שָׁנָה. לְהוֹרוֹת לְכָל הָעוֹלָם, שֶׁהַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא חֲנוּן וְרַחוּם הוּא, וּמִקְבֵּל בְּתִשׁוּבָה לְשָׁבִים, וְאִינוּ חֲפִץ מֵהֶם, וְזוֹלָתִי שִׁיחִיו, דְּכִתְיִב (יחזקאל יח לא) וְלָמָּה תִּמְוֹתוֹ בֵּית יִשְׂרָאֵל וְהִשְׁיִבּוּ וְחִיו.

אָמַר רַבִּי יִצְחָק, אֲשֶׁרִיֵּהֶם הַבָּנִים שֶׁהָאָב אוֹמַר לָהֶם כֶּף. וַיִּלְהֶם לַבָּנִים, שֶׁאֵינָם שׁוֹמְעִים מִמֶּנּוּ. אָמַר רַב יְהוּדָה אָמַר רַב, לֹא חֲזִינָן רַחֲמָנוּתָא פְּרַחֲמָנוּתָא דְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ